

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18388/2024
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Небојша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., правног следбеника пок ВВ из ..., чији је пуномоћник Бисерка Цонић, адвокат из ..., ради отклањања извора опасности и злоупотребе суседског права, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1059/22 од 20.07.2022. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против става првог изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1059/22 од 20.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1059/22 од 20.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 11621/20 од 11.01.2021. године, у делу става првог изреке, којим је усвојен тужбени захтев и утврђено да јама кружног облика пречника око 2,5 метара, која се налази на плацу туженог, на удаљености од једног метра од ограде која раздваја плацеве странака и у близини стамбеног објекта тужиоца, представља извор опасности, јер ствара предуслове за размножавање микроорганизама и инсеката услед континуираног загађења земљишта и процеса минерализације као последица дотока отпадних вода у наведеној јами и наложено је туженом да упуни предметну јаму. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев у преосталом делу, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке, првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.355,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), а који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Чланом 467. став 1. ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 478. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.06.2010. године, а предмет тужбеног захтева је утврђење извора опасности и злоупотребе суседског права, при чему вредност предмета спора није одређена у тужби. У имовинско – правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби и у току поступка није означио вредност спора. Вредност предмета спора се одређује према плаћеној такси од 1.900,00 динара и износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, и у коме је побијана вредност предмета спора 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 478. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**